

[Pia Kjærsgaard]

tilbage, nemlig ændringsforslag nr. 652 og 659.

Ifølge tillægsbetænkningen vil man foretage besparelser på børnehave- og fritidspædagogseminarier på omkring 2 mill. kr. Denne besparelse er begrundet i, at tilgangen af studerende har været aftagende i 1985-86.

Fremskridtspartiet har også ønsket besparelser på den konto, men vi har tilrettelagt vores besparelser efter helt andre kriterier. Vi finder, at ekspertisen på børneområdet er farlig og overflødig, og mener overhovedet ikke, at der er brug for eksamen for at passe børn. Det kræver endnu ingen eksamen at sætte børn i verden, så hvorfor skal der egentlig en eksamen til for at passe andres børn? Fremskridtspartiet har derfor foreslået en besparelse på kontoen på 140 mill. kr., så der står 42 mill. kr. tilbage til brug for mindre kursusvirksomhed o.lign.

Når man i de seneste dage i dagspressen har kunnet opleve, hvordan venstreorienterede pædagoger forsøger at stoppe salg af Legoklodser til børnehaver under BUPLS, Børne- & Ungdomspædagogernes Landsforbunds, ledelse – og BUPL står efter min bedste overbevisning for, Børn Under Politisk Ledelse – synes jeg, at der er endnu større grund til at stemme for dette ændringsforslag.

Også på kontoen for anlægsarbejder i Københavns lufthavn ser det ud til at der er enighed om at der må ske en besparelse.

Fremskridtspartiet foreslår ved sit ændringsforslag, at besparelserne bliver mere vidtgående end de 2,5 mill. kr., der er foreslået i tillægsbetænkningen. Fremskridtspartiet mener, at lufthavnschefen bør udarbejde besparelsesforslag, der rækker 5 år frem, og at disse besparelser skal være på 50 pct. af det foreliggende budget for dette område.

Også på boligområdet mener fremskridtspartiet at der bør ske noget. I stedet for at standse byggeriet i 1986 og derved bringe i tusindvis af arbejdspladser i fare har fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag, der fokuserer på rentesikringen. Denne rentesikring er en ren tilskudskonto og går derfor ind med øjeblikkelige besparelser på 1 mia kr. i 1986, som opnås ved en omprioritering, således at sociale boligbyggerier, der ikke kan klare sig selv, sælges som andels- eller ejerlejligheder. På den måde vil mange af dem, der betaler en høj husleje, få reduceret

deres boligudgifter og tilmed blive ejere af deres bolig.

Også på området for saneringslån har vi foreslået ændringer, idet vi helt ønsker denne konto udslettet, hvilket vil give 350 mill. kr. ekstra i kassen og derved yderligere gøre det muligt at give befolkningen skattelettelser i stedet for de afgifter og andre forringede vilkår, som regeringen og dens støttepædagog, de radikale, er blevet enige om skal indføres til aflastning af den uøkonomiske linje, der er fulgt.

Det er jo nu, de sørgelige kendsgerninger for dansk økonomi begynder at vise sig. Teoretikerne i regeringen har ikke fået ret i deres mest optimistiske spådomme, og befolkningen rammes igen af nye afgifter. Regeringen har siddet utallige advarsler overhørig og indtaget en afventende holdning, mens det ene dårlige handelstal efter det andet er rullet ind.

Efter at folketinget har vedtaget de nye afgifter imod fremskridtspartiets stemmer, har vi nu finanslovsforslaget til debat. Endnu en gang har regeringen ikke kunnet få udgifter og indtægter til at hænge sammen, men har stadig et enormt milliardunderskud på finansloven.

Regeringens afgiftsindgreb, som de foreligger nu, viser, at godt nok blev de første skridt mod afgrunden taget af den tidligere, socialdemokratiske mindretalsregering, men de næste tages af den nuværende mindretalsregering efter nogenlunde samme model.

Af gode grunde er der ingen, der kan sige endnu, hvor mange penge befolkningen snydes for ved olieafgiften, men der bliver tale om et stort beløb på grund af den olieprisenedsættelse, som mindretalsregeringen beholder til dækning af underskudspolitikens resultater.

De penge, som kunne give lidt optimisme rundt omkring i de små hjem, forsvinder, og regeringen kan administrere pengene i stedet for borgerne. Jo vist, borgernes penge ligger bedst i statens kasse. Det er åbenbart denne regerings motto. Måske skulle man købe ankløvreregeringen om til administrationsregeringen, for sandheden er jo, at regeringen selv vil administrere borgernes penge.

Afgifter og skatter er også denne mindretalsregerings løsninger, så snart der ikke er mere at dele ud af fra statskassen. Offentlige besparelser taler man slet ikke om, og man